Quelle: http://manuscripta.at/?ID=39944
Copyright: Melk, Benediktinerstift

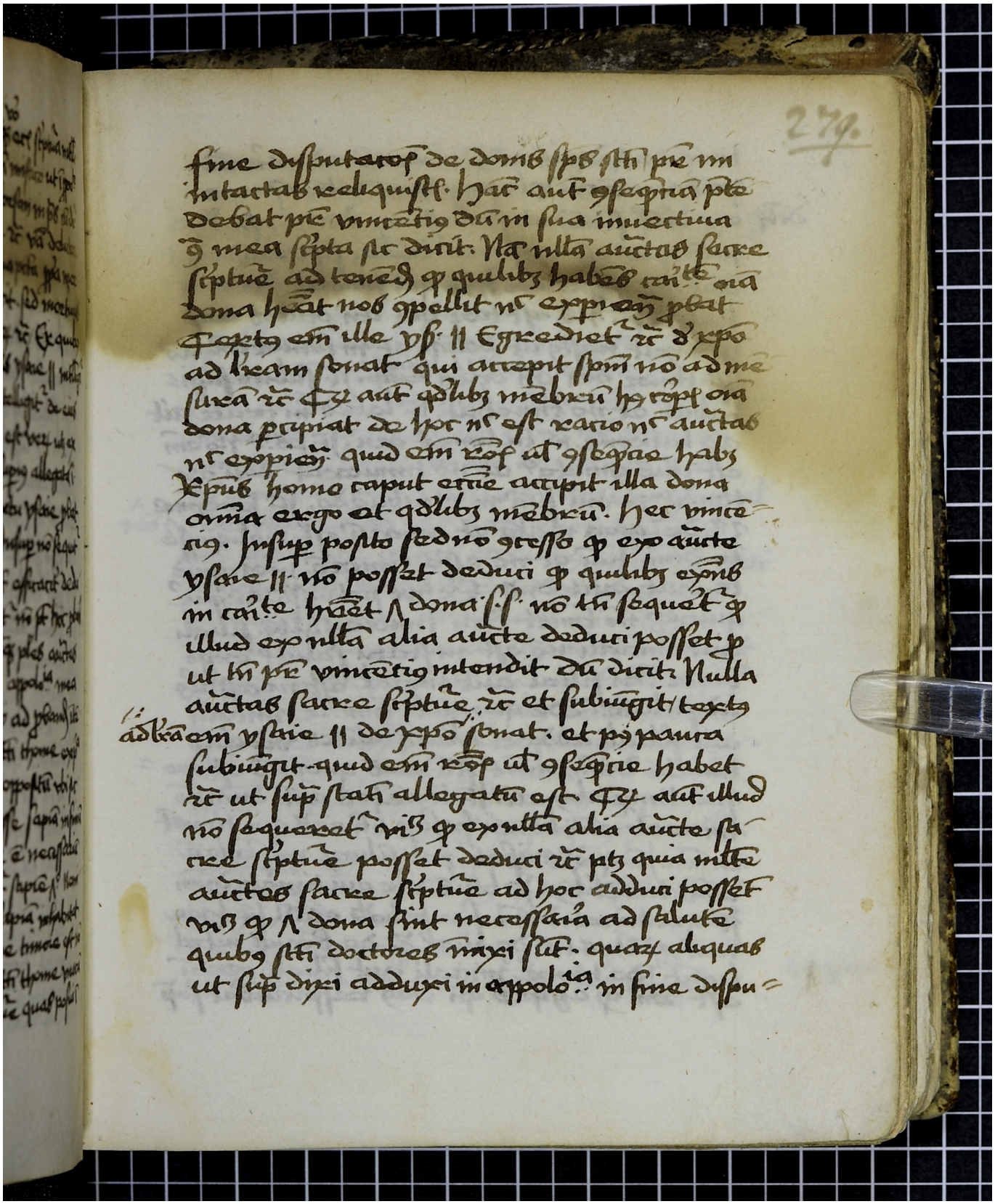

279.

fine disputatorū de donis spūs sancti pre ceteris
intactas reliquisti. Hec autem gratia pte
debat pre ceteris dicit in sua incertina
q̄ mea septa sic dicit. Sic nulla auctas sacre
scripture ad tenendū q̄ quibus habeas caritate ora
dona habeat nos quellit nr expressū probat
q̄ tamen ille vsi. || Egredietur ꝛc d xpo
ad abram sonat qui accepit spm̄ no ad me
sura ꝛc q̄ aut qdlibz membrū hz rōnē ora
dona propriat de hoc nr est ratio nr auctas
nr expiciū quid enim xpo ut gratiae habz
Xpus homo caput ecclie accipit illa dona
omnia ergo et qdlibz membrū. Hec vincē
cio. Insup posito sed no gresso q̄ ego auctē
vsare || no posset deduci q̄ quibus exonb
in caritate habet ∧ dona s.s. no tm sequet q̄
illud ex nulla alia auctē deduci posset q̄
ut tm pre vincentio intendit dū dicit. Nulla
auctas sacre scripture ꝛc et subiungit tamen
ad abram enim ysaie || de xpo sonat. et pp paura
subiungit quid enim xpo ut gratiae habet
ꝛc ut sup stati allegatū est. q̄ aut illud
no sequeretur nisi q̄ ex nulla alia auctē sa
cre scripture posset deduci ꝛc patz quia multe
auctes sacre scripture ad hoc adduci posset
nisi q̄ ∧ dona sint necessaria ad salute
quibus sancti doctores maxi sunt. quarū aliquas
ut sup dixi adduxi in apologia in fine dispu-